

25 bani Posta

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii” Matei 5:14.

Anul VI. No. 48

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare SâmbătăSâmbătă,
3 Dec. 1938

Urăsc alcoolul!

de I. Cocuț

Il urăsc, pentru că ruinează mintea și simțirile cele mai curate ale omului.

Pentru că omoară conștiința în așa fel încât omul păcătuiește fără nicio muștrare lăuntrică.

Pentru că trezește animalul din om și răscolește poftetele cele mai satanice, târind pe bețiv în mocihlă.

Pentru că robește și orbește așa de mult pe cel ce îl bea, încât îl urmează ca boul la tăietoare.

Urăsc alcoolul!

Pentru copiii orfani și zdrențoși rămași în urma lui.

Pentru fiii născuți cu o minte întunecată și de multe ori aproape nebuni de pe urma beției părinților.

Pentru soțiile nefericite ale bețivilor, a căror viață e un iad întreg.

Pentru divorțurile multe făcute de el.

Pentru tinerele și tinerii căzuți în păcat sub influența lui.

Pentru soții și soțiile care și-au călcat legământul sub înrăurirea lui.

Pentru părinții bețivi care lasă copiilor lor moștenire o minte tocită, un corp bolnav și aplecat spre beție, zdrențe și sărăcie și cea mai urâtă pildă a vieții.

Urăsc alcoolul!

Pentru că e în stare să atragă și pe unii credincioși sub influența lui.

Pentru că a făcut pe mulți să cadă de pe calea adevărului și să meargă în iad.

Pentru că împiedecă așa de multe suflete de a-L urma pe Hristos.

Urăsc alcoolul!

Il urăsc, pentru că îmi iubesc țara și Neamul.

Nu există niciun blestem mai mare și nicio plagă mai grozavă a Neamului meu ca alcoolul.

Roadă sfântă a grâului și a vieții e prefăcută în otrava iadului, ca să nimicească poporul românesc. Truda țaranului și sudoarea țarancei sunt aruncate în cărciumele păcătoase, care sunt coridoarele iadului. Satele și orașele țării mele sunt pline de aceste cărciume, unde se pustiește viața trupeză și sufletească a Națiunii române.

Urăsc alcoolul!

Pentru că el aduce cele mai mari tâlhării pe pământ.

Pentru că, sub călăuzirea lui, oamenii se ceartă, se bat și se omoară.

Pentru că cei mai mulți oameni din închisori au ajuns acolo duși de el.

Pentru că cei mai mulți nebuni, au fost aduși de el în această stare.

Urăsc alcoolul!

Pentru că nimic n'a făcut așa de mult să fie înjurat și batjocorit scumpul meu Mântuitor, Isus Hristos.

Pentru că a îndreptat cele mai multe sudălmi și insulte împotriva Dumnezeului dragostei.

Pentru că tot ce e sfânt și curat: mama, biserică, Biblia, etc., sunt călcate în picioare de bețiv.

Pentru că el duce pe om, cu totul în mâna Satanei și împotriva lui Dumnezeu.

Urăsc alcoolul!

Pentru că nimeni și nimic n'a fost și nu este în stare să-și bată joc de chipul și asemănarea lui

Dumnezeu așa de mult, ca alcoolul.

Pentru că nimic nu e în stare să-l înzestreze pe bețiv cu atâta mizerie trupeză și sufletească și să-l facă de râsul tuturor, ca alcoolul.

Urăsc alcoolul!

Pentru că e un părjol care arde multe căminuri cladite cu lacrimi și dureri.

Pentru că ridică un zid de despărțire între Dumnezeu și om.

Pentru că a înființat mii de cărciumi și niciun locaș de închinăciune, și sute de temniți, și nicio școală ori cămin fericit.

Pentru că mulțimea mare de văduve și orfani fără adăpost, bat drumurile orașelor cerșind o bucată de pâine.

Pentru că el șterge trăsătura dumnezeiască de pe fața și sufletul omului, mănjinându-l cu pensula păcatelor celor mai grele.

Da, îl urăsc!

Pentru că e vrednic de ura tuturor copiilor lui Dumnezeu.

De aceea nu-l voi lua pe buzele mele niciodată. Cu ele mă rog lui Dumnezeu și vestesc prea sfânt Cuvântul Său și nu le voi păta cu alcool.

Nici în casa mea nu-l voi primi niciodată. Locul lui e la gunoiu, așa cum a făcut fratele Sida din Buteni cu el. Căci gunoiul e bun la ceva, dar alcoolul nu e bun la nimic.

Dar nu numai atât. Am să lupt până la moarte contra acestui diavol lichid, care ruinează omenirea, întreagă. Voi chema pe frații mei creștini să formeze o armată eroică și vitează care să înfrângă acest demon îngrozitor al iadului. Cu Hristos îl vom învinge!

Farul Creștin

Foaie bisericească baptistă

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redactor responsabil:

Ioan Cocuț

Anul VI. No. 48 3 Dec. 1938

Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.

In străinătate dublu

Nu se primesc abonamente decât cu trimiterea banilor înainte.

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Fabricii 20.

Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIE

Niciodată n'a fost mai mare nevoie ca în fiecare familie baptistă, să meargă FARUL, CALAUZA și MANA. Trăim vremuri grele. Poate vin și mai grele. Credința frățietății noastre trebuie hrănită și sufletul lui trebuie pregătit. Sunt și poate vor fi și mai mulți frați și surori în viitor pentru care singura cale de a se nutri din predică, îndemnuri duhovnicești și informațiuni, vor fi revistele acestea. De aceea, în preajma anului nou, facem un apel mai calduros ca totdeauna la toți frații predicatori, lucrători, conducători, învățători ai școalelor duminicale și către toți credincioșii iubitori de Evanghelie, rugându-i fierbinte: ajutați-ne la această lucrare sfântă. Vremurile ne poruncesc să punem în fiecare familie baptistă, aceste foi! Luptați deci, în Decembrie, în așa fel ca să nu rămână familie baptistă neabonată.

Ceice fac 10 abonamente, primesc unul gratuit. Ceice fac 20 abonamente, primesc un abonament gratuit și o carte nouă ca dar.

Scrieți adresele curat și în întregime: numele, pronumele, comuna, numărul casei, poșta și județul.

Prețul abonamentelor e următorul: FARUL, un an 100 lei, un jumătate de an 60 lei. CALAUZA, un an 20 lei, un jumătate de an 12 lei. MANA, un an 20 lei, un jumătate de an 12 lei.

PAHAR SAU PUMNAL...

de Simion Tlon

„Prea iubiților, fiindcă doream mult să vă scriu despre mântuirea noastră de obște, m'am văzut silit să vă scriu ca să vă indemn să luptați pentru credința, care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna”.

În broșura, numită „Inima omului”, autorul I. Gossner, arată foarte lămurit — prin figuri — pe omul credincios, care de o parte este îmbiat cu un pahar de plăceri lumești și de altă parte este amenințat cu un pumnal, ca să se lapede de credința lui cea adevărată.

Cu alte cuvinte, lumea aceasta în care trăim noi, se folosește de două arme mai însemnate pentru distrugerea credinței adevărate. Mai întâi se apropie de cel credincios cu paharul plin de tot felul de momeli, ca să-l ademenească și dacă vede că cel credincios în ruptul capului nu primește nici măcar un strop din ceea ce îi oferă lumea, atunci recurge la a doua armă care este prigoana ce se deslănțuie împotriva celui credincios, insultându-l și amenințându-l cu tot ce poate născoci.

Suntem în timpul modern, civilizația a ajuns la o treaptă înaltă, și cu părere de rău, dar trebuie să spunem răspicat, că și astăzi se dau lupte crâncene pentru stărpirea celor care cred în Dumnezeu și în Fiul Său, Isus Hristos.

Creștinii din aceste zile sunt strâmtorați din două părți, cum zice românul: „Între ciocan și nicovală”. Ei, aflându-se în această situație, fac un singur lucru: se uită țintă la Isus care este Căpetenia lor și care le va desăvârși credința la care țin atât de mult. Ei postesc și se irtăresc; ei se roagă fierbinte și așteaptă dela Dumnezeu putere și ajutor.

Credincioșii Nou-Testamentali își îndreaptă privirile spre Isus, ca odinioară ucenicii, când se aflau eu barca în largul mării și, din mijlocul valurilor infuriate, care îi amenințau, au strigat la Isus: „Doamne, nu-ți pasă că pierim?” „Isus S'a sculat, a certat valurile infuriate și s'a făcut liniște”. (Luca 8:24). „Isus Hristos este același, ieri și azi și în veci”. (Evrei 13:8). El este Domnul cerului și al pământului; Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat. El nu dă cruce prea grea pentru urmașii Lui, nici nu va îngădui ispită mai mare decât puterea pe care o dă aleșilor Săi. Este știut însă, că între lumină și întunec, totdeauna a fost luptă. Și orice țară când este amenințată de inamic, se înarmează. În privința aceasta, apostolul Petru ne face atenți și ne îndeamnă prin următoarele cuvinte: „Fiți treji și veghiați, pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește, și caută pe cine

să înghită. Împotriviți-vă lui cu o credință tare...” (1 Petru 5:8—9).

Creștinii trebuie să se înarmeze, după cum ne învață Sfintele Scripturi. Pavel apostolul vorbește în felul următor: „De aceea, luați toată armătura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua aceea rea a bătăliei, și să rămâneți în picioare, după ce veți fi biruit totul.” (Efes 6:13—17).

Credincioșii adevărați din toate timpurile, au fost înarmați și s'au împotrivit tuturor relelor și plăcerilor lumești. Iosif din Vechiul Testament, când era ispitit de plăcerile lumii, s'a împotrivit cu energie, și ca urmare, Dumnezeu l-a ridicat la un loc de cinste. — „Moise, când s'a făcut mare, n'a vrut să fie numit fiu fiicei lui Faraon, ci a vrut mai bine să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu, decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcătoșului. El socotea ocară lui Hristos ca o mai mare bogăție decât comorile Egiptului, pentru că avea ochii pieroniți spre răsplătire”. (Evrei 11:24—25). Prin urmare, Moise a ales mai degrabă calea suferinții, decât desfătările vremelnice și păcătoase ale lumii acesteia. El mai bine a servit lui Dumnezeu, chiar dacă a trebuit să îndure multe în viața lui și să devie un rătăcitor prin pustii. El a știut un lucru: mai bine este cu Dumnezeu, decât cu lumea. Și avea dreptate, căci: Mai bine rob la Tine Doamne, decât în lume domnitor; să fii sărac să n'am renume, dar să îți fii moștenitor”.

Saul din Noul Testament, care a învățat la picioarele lui Gamaliel, și pe care nu putea să-l aștepte decât un viitor strălucit (vorbind în felul lumii), după ce ajunge să cunoască pe Domnul Hristos, este schimbat cu totul: inima, viața și numele. Astfel Saul prigonitorul devine Pavel apostolul. Vă rog urmăriți ce scrie Filipenilor: „Dar lucrurile, care pentru mine erau câștiguri, le-am socotit ca o pierdere, din pricina lui Hristos”. (Filip. 3:7—8). Și mai departe ce face? „...fac un singur lucru: uitând ce este în urma mea, și aruncându-mă spre ce este înainte, alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești, a lui Dumnezeu în Hristos Isus”. (Filip. 3:13—14). Vedeti că și Pavel și-a ales drumul crucii — adică suferința și batjocura, dorind mai bine să moară pentru Hristos, decât să-L părăsească. Cuvintele lui sunt acestea: „Viața mi-e Hristos și moartea mi-e câștig”. (Filip. 1:21).

Ioan, supranumit apostolul iubirii, primește mai bine să fie exilat în insula Patmos, decât să se lapede de Învățătorul său iubit.

Petru preferă mai bine să moară ră-

(Continuare în pag. 4 a)

PROTESTANȚII DIN FRANȚA

de L. L. Sezonov

Calvinii și protestanții în general, au fost numiți, în Franța, **huguenoți**. În urma Edictului din Nantes, 1598, ei s'au înmulțit și s'au răspândit repede. În veacul al 17-lea, numărul lor era aproape de două milioane. Aveau patru seminarii teologice și predicatori și conducători cu influență în toată Franța. Edictul din Nantes le acorda protestanților deplină libertate a conștiinței și a cultului, a fost revocat în anul 1685, când libertatea protestanților din Franța a fost răpită, ei fiind prigoniți și în cele din urmă aproape nimicivi.

Prigonirea lor însă, începuse cu mult înainte de revocarea acestui edict. Mai întâi începură să le închidă casele de rugăciune, apoi să le dărâme; școlile protestante fu- ră închise și complect desfiin- te; copiii erau luați cu sila din anul familiei și educați în școlile catolice; cetățeni de credință pro- testantă nu erau primiți în sluj- ba statului. În cercurile lor și în cele câteva biserici care au mai rămas deschise, au fost trimiși spioni și pentru cea mai mică a- zizie în cuvântările lor, predica- rii erau acuzați de crimă con- tra siguranței statului și închiși. Opoziție mari erau impuse pro- testanților. În urma acestui val de prigoană, mai multe sute de mii de cetățeni protestanți, au pără- sit Franța și au plecat în Anglia, Canada, America, e'c. Aceste ple- cări au pricinuit grele crize eco- nomice și scăderi simțitoare în morală țării. În urma acestei lo- tuiri grele, Franța, nu și-a pu- tut reveni în fire decât după mult timp. Iar țările în care s'au dus protestanții francezi, au în- ceput să înflorească. În urma pri- gonirilor, un număr destul de ma- de protestanți au îmbrățișat catolicismul. Cu toate acestea, protestanții tot își mai puteau practica credința lor.

Revocarea Edictului dela Nan- tes, din anul 1685, însă, a fost o lovitură de moarte pentru însăși existența protestantismului din Franța. Libertatea huguenoților a fost răpită. Ei erau siliți să alea- gă între martiraj și catolicism. Sute de mii au fugit în străină- te, iar zeci de mii au ales moar- te de martir. Toate organizațiile protestante au fost desființate, în-

chinăciunea a fost oprită, iar pre- dicatorii au fost izgoniți. Prigoni- rea a fost crudă și una dintre ce- le mai sângeroase și rușinoase din istoria creștinismului. Adunări întregi de protestanți au fost mă- celărite chiar în timpul serviciu- lui divin. Într-o adunare hugue- notă, pe când poporul era strâns la rugăciune, soldații au năvălit în biserică și au omorât peste 300 de credincioși, neținând seamă de femei, tineri, bătrâni și copii. Sol- dații intrau în casele protestanților, spărgeau și distrugeau totul ce le era în cale, apoi le prefăceau în grajduri de cai. Adeseori, acești tirani, fără inimă, aplicau fierul roșu pe corpul bărbaților și pe pieptul femeilor. În orașul Nan- tes, multe fete și femei creștine, au fost spânzurate cu capul în jos, desbrăcate și expuse privirii oamenilor. Alți protestanți erau coborâți în fântâni de mai multe ori, până se înecau. Mulți dintre protestanți erau siliți să renunțe la credința lor. Femeile și fetele erau foarte batjocorite.

Cu toate aceste valuri de pri- goană și de nimicire totală a pro- testanților, o rămășiță a lor au în- drăsnit, chiar după răpirea liber- tății, să se adune la rugăciune și să se organizeze în biserici. Ei au trăit și au lucrat în mare taină. Protestanții continuau să se adu- ne în secret chiar cu prețul vieții lor. Curajul și stăruința lor ne aduc aminte de suferințele și de răbdarea sfinților din trecut, ca Paulicienii, Waldenzii, Petrubru- sianistii, etc. Unul dintre prigoni- torii huguenoților scrie următoa- rele: „Ei continuă să se adune în grupuri mici și în secret. În ace- ste adunări citesc câteva capitole din Biblie. Apoi se roagă. La ur- mă, unul dintre ei, mai în stare, le ține o cuvântare. Ei au mare scârbă de slujbe în limbă străină (latină) și de ceremoniile noastre”. În anul 1686, moartea de martir a unui predicator huguenot a mișcat atât de mult pe un misio- nar catolic, încât aceste a îmbră- țisat credința martirului.

Dună anul 1700, soarta protes- tanților din Franța s'a înrăutățit și mai mult. În urma prigonirilor de nimicire, ei au ajuns la dispe- rare, fapt care i-a făcut să se în- armeze și să pornească războiu contra guvernului. Imbrăcați în haine albe, înarmați și stăpâniți

de un fanatism bolnav, protestan- ții năvăleau asupra satelor și ora- șelor catolice, nimicind și jefuind tot ce găseau în cale. Ei, hugue- noții disperati, își închipuiau că distrugând tot ce e catolic, ser- vesc cauza lui Dumnezeu. Această stare a ținut vreo zece ani. În ce- le din urmă, armata Franței i-a distrus și i-a împrăștiat în toate părțile.

În anul 1715, regele Ludovic XIV, a semnat o decizie, prin care obliga pe fiecare om să se împăr- tășească la un preot catolic a- tunci când vede că i se apropie sfârșitul vieții. Trupurile celor morți care au refuzat acest lucru, erau purtate într'o roabă, pe stră- zile orașului, apoi erau aruncate într'un canal.

O altă decizie din 1726, con- damnă la muncă silnică în tabere de concentrare, pe toți bărbații și femeile prinse la întrunirile pro- testante. Părinții erau amendați dacă refuzau să-și trimită copiii la școlile catolice, iar satele, care îngăduiau adunări protestante în sânul lor, era pușe la amenzi și sarcini grele.

În ciuda prigonirilor, a amen- zilor și a batjocurilor, numărul huguenoților crescă din nou. Doi predicatori vestiți ai lor au fost Antoniu Camit și Paul Rabout.

În a doua jumătate a veacului al 18-lea, în urma scrierilor și ideilor răspândite de Voltaire, Rousseau, etc., în Franța, începu să sufle un nou spirit de liber- tate și toleranță religioasă.

În timpul revoluției franceze, bisericile reformate au suferit la fel cu cele catolice, iar urmările au fost aceleași, atât pentru pro- testanți, cât și pentru catolici. După anul 1730 însă, adunarea deputaților a restituit protestan- ților proprietățile confiscate în timpul prigonirilor.

Fiecare biserică baptistă tre- buie să aibă un **registru** nou pentru înregistrarea membrilor.

Pretul unui **registru** este **120 L.** Pentru cei ce coman- dă mai mult de trei buc. se dau cu **100 Lei buc.**

Comandați-le cât mai urgent dela

„Depozitul de literatură”
Arad, str. Fabricii 20.

Inchinat Domnului

de M. Pascu

„...Il voi închina Domnului pentru toate zilele vieții lui” 1 Sam. 1:11.

Plecase de acasă, mânăta de o hotărâre sfântă. Acest gând ce o însușea, îi picura în suflet multă speranță. Toți cred că mă va asculta Domnul, își zise ea.

În ochii femeii ardea focul inimii ei intristate. De câteori se suia să se închine la Casa Domnului, de atâteaori o copleșea o mâhnire adâncă. În fiecare an, la aceeași dată, se făceau mari pregătiri pentru ziua de închinăciune și Elcana dădea o parte de jertfă fiecărui copil din familia sa precum și Peninei, soția lui a doua. Dar Anei îi dădea o parte îndoită, pentru că o iubea mult. În fiecare an, această serbare umplea de amărăciune sufletul Anei. Singura ei dorință, de a purta pe brațe un copil, nu putea fi împlinită. Numai ea nu putea desmierda un căpșor buclat, numai ea nu-și va putea niciodată adânci privirile în seninul ochilor nevinovați? A fost ea uitată de Domnul? Nu e ea vrednică să poarte frumosul nume de mamă? Domnul a cântărit meritele ei și a găsit-o nevrednică să-i încredințeze o viață plăpândă care va trebui să mărească numele Său?

Doi ochi răutăcioși o iscodeau. Penina, bucuroasă că o poate necăji, se apropie de ea: „Vezi”, șopti batjocoritor, „aceia sunt copiii mei. Tu nu ești vrednică să-ți ia Dumnezeu ocara dintre oameni”. Fața frumoasă a Anei se întunecă și boabe mari de lacrimi se rostogoliră pe obraji ei palizi. Elcana o privea întristat, dar nu-i mai spusese nimic. Toate cuvintele lui de mângâiere au fost zadarnice.

Mulțimea mare de călători, veniți să se închine, umpleau Casa Domnului din Silo. Ana rămase în urmă, lângă o coloană, voinde să se simtă mai aproape de Domnul ei, înainte căruia își va aduce marea ei hotărâre. Aici nu va fi tulburată de nimeni. În liniște, genunchii se pleacă și Ana își deșertă inima în fața Domnului: „Doamne, Dumnezeul oștirilor! Dacă vei binevoi să cauți la intristarea roabei Tale, dacă-ți vei aduce aminte de mine și nu vei uita pe roaba Ta, și dacă vei da roabei Tale un copil de parte bărbătească, îl voi închina Domnului pentru toate zilele vieții lui...”

De mult s'au pierdut pașii ultimului închinător pe treptele templului și Ana, cufundată în durerea ei sfântă, uitase de ea. Jertfa ei cu miros plăcut a deschis porțile harului dumnezeesc și părea că cerul cu miriadele de îngeri s'au oprit din cântarea lor de laudă veșnică, să

asculte șoapta fierbinte a unui firicel de viață din praful pământului, care prin dorința ei imprăștiată raze de lumină. Dorința ei cea mai fierbinte voia să o închine Domnului!

Eli, bătrânul preot, obosit, se așezase pe un scaun aproape de ieșire și privea la mulțimea de închinători care se revărsa ca un puhoiu pe ulițele orașului. Când sfântul locaș rămase singur. Eli privi încet în jur. Colo, lângă o colonadă singuratecă, o femeie ingenușiată, cu ochii închiși murmură. Eli o privi cu atențiune și mirare. Se sculă încet și se apropie de ea: „Femeie”, strigă el, „trezește-te și ieși afară, e o rușine să fii beată”. Ana tresări și se ridică, dar ochii ei înlăcrimați au fost martore cuvintelor ei. Eli o înțelese și îi ură de bine.

Trecură luni de fericită așteptare. Copilul închinat Domnului, sosi și primi numele de Samuel, „Dumnezeu a ascultat”. Mama strălucea de bucurie, privind la copilășul vioiu, ca la un dar de mare preț. Simțea că această ființă plăpândă va trebui să poarte destinele unui popor răsărât și nemulțumit.

„Deaceea vreau să-l dau Domnului, toată viața lui să fie închinat Domnului”. Eli își aduse aminte, privi copilul cu drag și se închină smerit. O adâncă bucurie și liniște îi umplu sufletul. Avea acum un urmaș, care va fi speranța lui Israel.

Ascultați rugăciunea Anei! Cântare de biruință și preamărire. Pentru Ana, puterea lui Dumnezeu e mare și numai El este stâncă izbăvirii din nevoi. Preamărește pe Dumnezeu pentru gândul înălțător pe care i-l strecurase în suflet și care acum o ferece. Rugăciunea ei n'a fost o cerere egoistă, ci o dorință a lui Dumnezeu însuși. Darul ei scump, Samuel, fusese împlinirea voinței dumnezeiești. El fusese un răspuns la rugăciunea ei. Putea să fie fiul Anei mai prețios de numele pe care îl poartă? Ori putea Samuel să aibă o altfel de mamă? Fiul închinat Domnului de o mamă ca Ana, putea să fie numai vasul ales prin care Domnul să verse peste Israel binecuvântările cerești. El este judecătorul și cărmuitorul poporului lui Dumnezeu. El este prorocul lui Iehova. Samuel e copilul devotamentului unei mame. Și influența închinăciunii ei s'a revărsat peste întreaga lui ființă pentru toată viața.

Nu are loc dorința Anei și în inima ta? Nu vrei să-ți închini copiii Domnului, ca această femeie sfântă? Unde e acum copilul tău? Samuel e închinat din leagăn Domnului. El e în siguranță veșnică. În orija cui ai încredințat comoara ta mică? Lumea și-a deschis brațele larg ca să-l cuprindă. El va putea fi o

binecuvântare ori un blestem. El va putea preamări Numele veșnic și-L va putea întina. Va putea el fi închinat păcatului și va putea fi și o rază dumnezească printre oameni? Care soartă vrei să alegi pentru copilul tău? Viața lui e încă în mâinile tale. Alege!

Pahar sau pumnal...

(Urmare din pag. 2-a)

stignit pe cruce, decât să părăsească credința și convingerea lui.

Ștefan primește să fie omorât cu pietri de niște călăi, căci Hristos — pe care-L vedea și atunci la dreapta lui Dumnezeu, era mai prețios în ochii lui decât toată lumea.

Norul de martori, despre care vorbește apostolul Pavel, în Evrei 11, și norul de martiri despre care citim regulat în „Farul Creștin”, sunt adevărate documente despre chinurile îndurate și despre viețile jertfite pe altar pentru credința în Hristos. Câți bărbați și femei, tineri și tinere, mame, împreună cu copiii lor, au ales mai bine să sufere cele mai grele chinuri și să moară pentru credința lor, decât să se lapede de Hristos.

Scumpii mei frați și surori, când va fi vorba să alegeți una din două, gândiți-vă bine ce veți alege. Paharul cu plăcerile acestei lumi sau ocara și suferința pentru Hristos?... Pavel apostolul are următoarele cuvinte pentru noi: „Să nu vă părăsiți încrederea voastră pe care o așteptați o mare răsplătire!” (Evrei 10: 35). „Eu socotesc că suferințele din vremea de acum nu se pot pune deloc alături cu slava viitoare, care are să fie descoperită în noi și pentru noi”. (Rom. 8:18). Căci ce ochiul n'a văzut, urechea n'a auzit și la inima omului nu s'a suit, aceea a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc”. Deci să păzim convingerile și credința noastră. (1 Ioan 5:4). „Fiți tari și îmbărbătați-vă inima, toți cei ce nădăjduiți în Domnul!” (Ps. 31:24). „Stați tare în puterea Domnului! Cel ce lasă steagul nu-i om de cinste!” Să fim cu toții credincioși până la moarte și vom primi cununa vieții.

SERBAREA MULTUMIRII. Biserica Hateg, Constanța, la 6 Noembrie, a avut o frumoasă serbare a mulțumirii, la care frații au adus diferite daruri pe care apoi le-au împărțit celor lipsiți. S'a vorbit din Cuvântul Domnului din Ps. 50:14 și Ps. 103:2, de fr. D. Baban, Ciocoi, Martin și G. Cristea. Seara s'a ținut un program, condus de fr. G. Cristea și împodobit cu cântări și poezii.

TINEREȚE TRISTĂ

De D. Pascu

„... el a plecat mahnit de tot...” (Marcu 9:22).

Aceste cuvinte ne înfățișează un cer plumburiu, prin care nu poate pătrunde nicio rază de soare. O noapte lipsită de stele și plină de suspine și lacrimi. „Mahnit de tot”, este lucrul cel mai trist ce se poate spune despre un tânăr.

Tânărul cu carte

El se avântase să citească mult și a câștigat cunoștințe frumoase, care inobilează sufletul și aduc cinste vieții. Educația l-a ajutat să-și făurească o morală de care a fost mândru, el și concetățenii între care a trăit. A ajuns cel mai de seamă cetățean al Ierihonului și Evreii l-au ales dascăl, ca să învețe în sinagogă legea lui Moise. Simțea o plăcere deosebită pentru cele zece porunci și a stăruit în îndeplinirea lor încă din copilărie. Nu era nicio ramură de cunoștință pe vremea lui, care să-i fi fost străină și ori unde s'ar fi ivit ceva nou și bun, desigur ar fi alergat să și-l însușească, până la marginile pământului. În bibliotecă din casa sa se găseau cele mai alese cărți, ca conținea cele mai frumoase volume din domeniul științei. Casa lui a fost totdeauna vizitată de oamenii învățați și cei ce iubeau munca și frumosul vieții, au format societatea prietenilor săi. Cu toate acestea, îl neliniștea ceva. Veșnicia era o existență sigură, dar un necunoscut mare pe seama lui.

Tânărul bogat

Moștenise o avere frumoasă de la părinți, și, datorită educației, a știut s'o administreze așa de bine, că ea a devenit un colț de paradis pământesc. Zahau, cu toate străduințele lui necinstite, nu l-a putut întrece în avuții. Lumea care venea să se suie la Ierusalim, cunoștea bine casele tânărului unde obișnuiau să poposească mai marii, care soseau de pretutindeni să conducă poporul la închinăciune. Cămilele, cartării și servitorii săi, serveau ca mijloc de transport și călăuze ale popoului, până departe în nordul Galileii și dealungul pustiului cu nisip al Arabiei. Toți câți veneau în atingere cu el, vedeau în el un om de cuvânt, un om pe ale că-

rui servicii te poți încrede. De sigur, situația și întreprinderile lui i-au adus venituri care l-au scutit de grija zilei de mâine, așa încât el și-a lipit inima de aceste bogății care îi aduceau adesea mulțumirea, sau îndeplinirea unor dorințe lumesti. Totuși el a rămas trist. Scurtîmea vieții îl tulbura, dar necunoscutul veșniciei îl interesa.

Tânărul în fața veșniciei

Cuvântul ne spune că s'a îndreptat spre Isus alergând și a îngenunchiat înaintea Lui. Ce frumoasă este tinerețea alergătoare, tinerețea ce se grăbește să îngenunchieze înaintea lui Isus! Tinerețea ce alcargă să îmbrățișeze cu brațele întinse veșnicia, la care ne călăuzește Isus! Sufletul lui s'a îndreptat spre Isus, ca spre unica fântână care putea să-i stămpere setea chinuitoare. Isus a fost stâncă cea mai înaltă până la care s'a ridicat și se poate ridica sufletul omenesc. El a fost stâncă, pe care dorea să ajungă David. Acest tânăr a bătut la ușa raiului. A stat în fața soarelui ce nu apune. Niciodată n'a simțit fiorul fericirii mai mult, ca atunci când a stat pe genunchi în fața lui Isus.

Și Isus a avut cuvântul hotărîtor. Numai El putea să vorbească despre veșnicie, El care cunoștea calea într'acolo. Isus n'a încercat să dovedească existența veșniciei, ci a descris-o ca pe ceva existent.

Întelesul cuvântului „veșnicie”, se ridică deasupra tuturor existențelor pământești. Pământul nostru, cu toate bunurile și cu viața de pe el, au un capăt, au un sfârșit. Veșnicia este fără sfârșit. Bunurile veșniciei pe care ne-o descopere Isus, mulțumesc toate dorințele sufletesti. Aceasta era veșnicia pe care dorea s'o moștenească tânărul întristat. Isus i-a cerut un singur lucru. I-a cerut să pretuiască veșnicia mai presus de toate. Isus o cere aceasta dela toți cei ce iubesc bunurile acestei vieți. Dar cei ce iubesc păcatele vieții mai mult decât veșnicia, nu vor intra în ea.

Isus dorea să ducă pe acest tânăr cu Sine în veșnicie, dar el n'a putut să renunțe la lucrurile nefrîsemnate, la plăcerile de o clipă ale păcatului, pentru veșnicia care i se părea cam departe. Ast-

fei, se spune că a plecat dela Isus „mahnit de tot”.

Prăpastia în care a căzut acest tânăr, plecând dela Isus, se oglindește în cuvintele „de tot”. Isus este ultima speranță a sufletului. Când cineva părăsește pe Isus, ajunge în situația acestui tânăr „mahnit de tot”. Ce frumos e când aleargă și-și pleacă genunchii în fața Lui și ce trist și nenorocit se întoarce dela El!

Tinerilor, veșnicia nu este o poveste. Isus însuși a venit de acolo și s'a întors acolo. El n'a mințit, nici n'a înșelat pe nimeni. Pavel, din tinerețe a crezut în veșnicie și s'a lepădat de ori ce lucru de seamă care l-ar fi împiedecat s'o moștenească. Isus iubeste pe tineri, El te iubeste și pe tine. Viața pământească n'a rodit încă mana, ce o dorește sufletul tău. Isus numai, are tot ce-ți lipsește. De multe ori se întâmplă că pierderea unei singure ocazii aduce ruina, conduce în prăpastia de unde nu mai este scăpare. Aceasta a fost situația tânărului bogat. Care este starea sufletului tău?

„Nu voia să lucreze Duminică”

S. Girard, milionarul necredincios din Filadelfia, porunci într-o Sâmbătă funcționarilor săi, să vină și a doua zi la lucru pentru ca să descare o corabie cu mărfuri care tocmai atunci a ajuns. Un tânăr palid, se sculă de pe scaun și zise: „D-le Girard, eu nu pot să vin să lucrez mâine”. „Bine”, răspuse el, „dacă nu poți să lucrezi când doresc eu, atunci poți pleca”. „Eu știu asta”, răspuse tânărul, „dar mai știu că am o mamă văduvă pe care trebuie s'o îngrijesc, totuși eu nu pot să lucrez Duminică”. „Bine, bine”, răspuse milionarul, „mergi la casă să-ți primești salariul de până acum și poți să pleci”. Trei săptămâni de zile cutreeră tânărul străzile orașului, căutând lucru. Într-o zi președintele unei bănci întrebă pe Girard dacă nu cunoaște vreo persoană de încredere, pentru ca să fie numit casier la o nouă bancă. După ce se gândi puțin, Girard îi spuse de acest tânăr, adăugând: „Pe acest tânăr eu l-am dat afară, pentru că nu voia să lucreze Duminică; și oamenii care își pierd postul din cauza principiilor religioase, sunt oameni cărora poți să le încredințezi banii tăi”.

Din lumea largă

Și în Italia sunt prizoniți evreii. S'au făcut legi speciale prin care li se reduc drepturile. Evreii străini sunt dați afară din țară. Între altele, legile opresc pe italienii să se căsătorească cu evreii.

Majestatea Sa Regele Carol al II-lea, oaspe al d-lui Hitler. După vizita făcută d. președinte al Republicii franceze și după consfătuirile pe care le-a avut cu membrii guvernului francez, M. S. Regele a plecat în Germania, la Sigmaringen, unde e castelul familiei Hohenzollern. Aici dorea să ia parte la o vânatoare împreună cu rudeniile Majestății Sale. Cancelarul Germaniei, d. Hitler a invitat cu această ocazie, pe M. S. Regele la un dejun, care a durat dela ora 12.20 până la 15.10. De bună seamă cei doi șefi de state au trecut în revistă problemele mari europene. D. Hitler va fi luat cunoștință ca niciodată, de politica dreaptă, cinstită și nobilă dusă de România.

Majestatea Sa Regele Carol al II-lea s'a întors în România Luni, în 28 Noemvrie, și a sosit la București la orele 12.30. Pe tot parcursul prin țară, până la Capitală, populația i-a făcut o manifestație de dragoste și de recunoștință pentru contribuția mare adusă țării în aceste două săptămâni de călătorie și de muncă. În Capitală, dela gara Mogoșoia până la Palatul Regal, străjerii și cetățenii Bucureștilor l-au făcut o primire strălucită. Inimile

De pe bancă

Ce mare deosebire e între o predică pregătită și una nepregătită! Acel predicator care a studiat Biblia acasă, care s'a rugat mult ca Domnul să-i dea descoperire, care și-a fixat de mai înainte cu ajutorul Duhului sfânt, tot ce are să spună, — acela mă hrănește cu pâinea vieții și mă înalță spre Domnul. Iar cel ce își alege textul cu câteva minute înainte de a merge la amvon, fără să-l fi citit măcar cu băgare de seamă, de obicei, spune vorbe multe, multe, dar sărace și fără gust. El nu și-a luat timp ca să stea de vorbă cu Biblia și cu Domnul și nu-mi dă nimic, pentrucă n'a primit nimic. De aceea mai bine vreau să dăruiesc mai mult din banii mei ca să am un predicator care are vreme și știe să se pregătească, decât să ascult pe un predicator grățis, dar care nu mă hrănește sufletește.

noastre s'au unit cu ale tuturor fiilor buni ai acestei țări pentru a mulțumi Suveranului nostru pentru jertfa pe care o face în slujba Patriei în aceste vremuri grele.

Ungaria și Polonia au amenințat hotarele Cehoslovaciei mai ales în Rusia subcarpatică. Față de acest fapt, Italia, Germania și Franța au cerut Ungariei să respecte noile granițe ale Cehoslovaciei. Rezultatul e că presa nu mai atacă Cehoslovacia cu atâta furie, iar armata ungară demobilizează.

Franța a publicat un comunicat prin care ridică legația sa din București la rangul de ambasadă. Acest lucru se face ca semn de însemnătate mare pe care o dă Franța legăturilor sale cu România. Se vede că vizita M. S. Regelui nostru în Franța aduce de pe acum roade mari.

D. Chamberlain, primul ministru al Angliei, împreună cu Lordul Halifax, au făcut o vizită guvernului francez zilele trecute. Convorbirile avute cu această ocazie, au dus la o alianță militară între Franța și Anglia. De pe acum armatele celor două țări vor lucra împreună pentru pregătirea lor de războiu.

Ziarele anunță că în curând se va semna o declarație de amiciție și de renunțare la războiu, între Germania și Franța. Să sperăm că acest fapt va contribui mult la pacea Europei.

Un viscol puternic, așa cum n'a mai fost din 1898, s'a abătut asupra orașului New-York zilele trecute. Zăpada a acoperit totul. Au fost peste 80 de victime.

În California au luat foc păduri întregi de pe munți. În mul-

te locuri oamenii cari se găseau în calea focului, a trebuit să-și părăsească locuințele și să fugă. Peste 4000 de case de prin munți sunt amenințate să fie arse.

Pastorul Niemoeller, care a dus lupta contra noului păgânism din Germania, este arestat de mult. Se anunță însă, că mai mulți ofițeri ai armatei imperiale, în frunte cu mareșalul von Mackensen, au cerut d-lui Hitler eliberarea lui. În cerere se arată slujba pe care acest pastor a adus-o patriei în timp de războiu, fiind comandantul unui submarin.

PENTRU GOSPODARI

SEMÂNATUL TÂRZIU al grâului nu e bun. După 25 Noemvrie nu e bine să se mai sãmene, căci grâul nu mai are timp să crească așa cum trebuie.

GUNOIUL DUS PE ȚARINĂ, e bine să fie împrăștiat și arat îndată, ca să fie acoperit. Altcum, ploaia, vântul și soarele îl spală, îl usucă și îl pierd mult din putere.

AIER ȘI CURĂTENIE trebuie să fie peste iarnă în fiecare casă. Motivul pentru care mulți țărani devin tuberculoși, e că stau toată iarna în camere închise, cu ferestre mici și cu aier stricat. E bine ca gospodinele să deschidă cât mai des ferestrele, ca să se schimbe aierul. Nu uitați, aierul curat se încălzește mult mai repede, decât cel stricat. Iarși o mulțime de boli se încuibăresc în multe familii iarna din pricina necurăteniei. Apa nu costă bani la țară. Săpunul e ieftin. De aceea, fiecare membru al familiei trebuie să se spele des și bine. Corpul să fie curat. Hainele e bine iarși să fie spălate și schimbate cât mai des. Cel puțin odată pe săptămână hainele de pat să fie scoase la aier afară. Aierul și apa sunt daruri minunate ale lui Dumnezeu. Folosiți-le pentru a fi sănătoși, curați și buni de muncă.

Singura ocazie Calendarele

Calendarele mari costă 12 lei. Cel ce comandă mai mult de 10 bucăți, primește rabat de 3 lei la fiecare bucată.

Calendarele mici, pentru citirea zilnică a Bibliei, costă 3 lei fiecare bucată. Cine comandă mai mult de 100 bucăți, primește 20 la sută rabat.

Comandați cât mai repede aceste calendare, ca să le aveți în primele zile ale lui Decemvrie.

Comenzile se fac **contra ramburs** la

Depozitul de Literatură

Arad, str. Fabricii 20.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

TINERETUL BAPTIST din Corjeuți, a avut o frumoasă serbare în ziua de 8 Noemvrie, la care a luat parte și tineretul din biserica Larga. Programul a fost condus de fr. A. Ciobotar și împodobit cu poezii și cuvântările fraților tineri. A cântat corul din loc, condus de fr. Voroșan și s'a făcut o colectă pentru frații săraci.

FRĂȚII DIN VERMEȘ, au avut o deosebită bucurie cu ocazia căsătoriei fr. Negrea I. cu sora M. Lighezan. Serviciul

DELA UNIUNE

Măria Sa Marele Voevod Mihai de Alba Iulia a binevoit să trimită Uniunii Baptiste o scrisoare prin care ne-a mulțumit pentru felicitările exprimate de noi cu ocazia zilei onomastice a Măriei Sole.

In 26 Noemvrie, a. c., a avut loc ședința comitetului Uniunii Baptiste din România, în București, Bulevardul Basarab, Nr. 56. La ședință a asistat și domnul T. Păcescu, inspector general al Onor. Ministerului Cultelor și Artelor. Comitetul a discutat aplicarea deciziei Nr. 26.208/1938. Punctul de vedere la care au ajuns reprezentanții Bapțiștilor din România, e că numai o recunoaștere de cult ar putea soluționa definitiv problemele în legătură cu libertatea noastră de a ne exercita cultul.

Comitetul Uniunii Baptiste a votat și a semnat o declarație de loialitate față de Majestatea Sa Regele Carol II. și față de Stat. Această declarație va fi înaintată M. S. Regelui și Onor. Guvern al României.

Uniunea Baptistă roagă călduros pe acele biserici care nu și-au trimis dăruirea lor către Uniune, să nu mai întârzie. Suntem la sfârșitul anului și de aceea vă rugăm să trimiteți darul d-voastră cât mai repede.

Recunoaștem cu mulțumire primirea următoarelor sume pentru Uniune:

Bis. Mărtiaș, Bihor, 75 lei. Fr. Sârbu Ef. Vaislova, 90 lei. Bis. Unirea, Caliacra, 200 lei. Bis. Obreja Nouă, Bălți, 190 lei. Fr. N. Captariu, Hotin, 80 lei. Bis. Iosășel, Arad, 70 lei. Fr. Jurcoi Dum., 30 lei. Bis. Stolna, Cluj, 120 lei. Fr. Danușca G., Regina Maria, 200 lei. Bis. Tulea, Bihor, 250 lei. Bis. Obreja, Severin, 200 lei. Bis. Călimănești, Vâlcea, 20 lei. Bis. Chișla-Salievo, Hotin, 95 lei. Com. Bozovici, prin fr. Tunea, 2000 lei. Bis. Gurasada și Cărmăzani, 115 lei. Bis. Bărbosu, Caraș, 288 lei. Nichita Moisescu, Tighina, 100 lei. Bis. Ildia, Caraș, 210 lei. Bis. Racovita, Sibiu, 670 lei. Fr. Matei I. Brusturi, Sălaj, 350 lei. Bis. Boianu Mare, Sălaj, 180 lei. Bis. Bălășinești, Hotin, 200 lei. O familie din bis. Bălășinești, Hotin, 100 lei.

cununiei a fost îndeplinit de fr. Pavel Băha și I. Popp.

UNUL DINTRE CEI MAI MARI PREDICATORI ai Americii este dr. Daniel Poling, păstorul bisericii baptiste Temple, din Filadelfia, Pennsylvania. Dânsul a făcut o călătorie cu avionul în jurul lumii, pentru a predica Evanghelia. A prezidat conferința mondială a tineretului în Melbourne, Australia și de acolo a călătorit prin Africa. Acum a început o serie de predici la radio în America. Subiectul său general este: Oportunitatea.

IN CATUNUL CODRU, jud. Hunedoara, s'a ținut un botez cu 9 suflete din Mada, Săcărâmb, Balșa și Codru. Actul botezului a fost îndeplinit de fr. I. Mărza. Fr. Mărza a mai ținut serviciul botezului la Simeria, în 8 Oct., cu trei suflete.

BISERICA BAPTISTĂ română din Timișoara, a avut o mare bucurie, la 6 Noemvrie, cu ocazia unui botez, cu 9 suflete, îndeplinit de fr. I. R. Socaciu, păstorul bisericii. Din Cuvântul Domnului au vorbit fr. Socaciu și Al. Pascu, despre „Botezul Nou-Testamental”. După botez a urmat Cina Domnului și programul tineretului, condus de fr. Ursu D-tru, cu su-

Bis. Săc, Bihor, 287 lei. Bis. Carand, 50 lei. Bis. Bărzăști, Bihor, 70 lei. Bis. Nerșiș, Bihor, 50 lei. Bis. Pâncota, Arad, 135 lei. Fr. T. Lupu, Ismail, 115 lei. Bis. Hațegălaț, Hunedoara, 100 lei. Bis. Sebișel, Hunedoara, 100 lei. Bis. Coroiști, 100 lei. Bis. Săcel, 70 lei. Bis. Târnova, Arad, 161 lei. Bis. Blandiana, Alba, 170 lei. Bis. Boggeiu, Bihor, 200 lei. Bis. Floru, OH, 70 lei. Bis. Cerna, Timiș, 300 lei. Bis. Tisa, Arad, 150 lei. Bis. Arad-Credința a fraților Iugani, 50 lei. Bis. Hăpria, Alba, 200 lei. Bis. Agris, Arad, 200 lei. Bis. Oarța de sus, Sălaj, 180 lei. Bis. Gepiu, Bihor, 110 lei. Bis. Coronini, Caraș, 240 lei. Bis. Cărpăști Mari, Bihor, 180 lei. Bis. Topa de sus, Bihor, 110 lei. Bis. Hichiris, Bihor, 25 lei. Bis. Acmariu, Alba, 50 lei. Fr. G. Ludu, Beclean, Făgăraș, 150 lei.

bietul: „Nu este alt nume mai frumos sub cer ca Isus”.

FRĂȚII DIN SOMOȘCHES, jud. Arad, au avut o mare bucurie, fiind vizitați de fr. Oltean din Seleuș și de tineretul din bisericile Cermeiu, Coroi, Șiad, Tăut, Susaș și Berechii. Fr. Oltean a vorbit despre marea însărcinare ce o avem de a merge în toată lumea și de a predica pe Hristos. Programul a fost compus din poezii, soluri, convorbiri și de corul dela Șiad.

O ZI DE ÎNĂLTARE SUFLETEASCA pentru biserica din Rădulenii Noi, jud. Soroca, a fost ziua mulțumirii, când frații au adus prinosul lor de mulțumire lui Dumnezeu pentru dragostea Lui față de toți oamenii. Textul din care a vorbit fr. Sloboicov, a fost: Tes. 5:18. Au luat parte frați din 5 biserici. A cântat corul din biserica Zarojani, condus de fr. Al. Strugac. După masă a avut loc serbarea tineretului, împodobită cu poezii, soluri și încheiată cu o rugăciune fierbinte către Dumnezeu pentru țara noastră frumoasă și pentru Regele nostru iubit.

Dela Societatea Misionară Baptistă

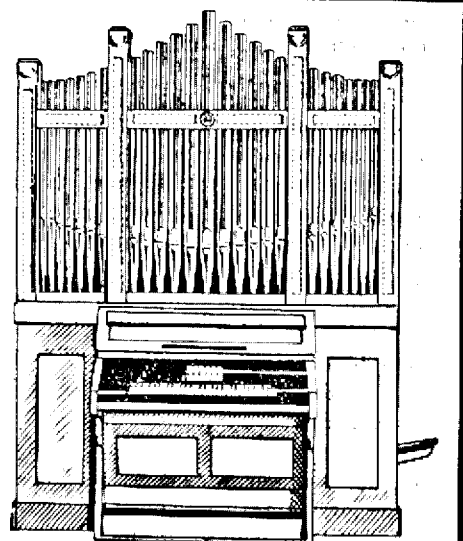
PENTRU MISIUNEA ÎN STRĂINĂȚATE s'au primit: Nichita G., Satu-Mare, 12 lei. Bis. Criciova, Severin, 100 lei. Caraciacioe P., Anina, 90 lei. Găină I., Gămbocă, 30 lei. Com. Moldova Nouă, 800 lei. Bis. Chinești, 50 lei. Bis. Maratei, 20 lei. Bis. fraților leproși, 100 lei. Bis. Hălchiu, 140 lei. Bis. Socol, Caraș, 100 lei. Struhac AL, 50 lei. Tîgăi Tim., 53 lei. Bis. Bâncea, 54 lei. Mihailescu Trofim, Cetatea Albă, 25 lei. Bis. Turnu Măgurele, 155 lei. Lucaciu IL, 100 lei. Bis. Galați, Făgăraș, 38 lei. Bis. Cuza Vodă, Lăpușna, 96 lei. Fam. Petrescu, Cioara, 300 lei. Casier: L. L. Sezonov, str. Berzei 29, București 2.

Orgă nouă

cu patru registre,
cu ton minunat, de
vânzare, pentru suma
de 45.000 lei la
**Fabrica de orgi
și harmoniuri**

Francisc Kecskés

Timișoara IV.,
Str. Bolintineanu 4.

FAPTE, PILDE și IDEI

Pe patul de moarte

Spurgeon a spus unui prieten care sta lângă el: „Teologia mea de acum se cuprinde în patra cuvinte: „Isus muri pentru mine”. Nu vreau să spun că aceasta ar fi totul ce aș mai predica dacă mă voiu vindeca, însă acest fapt este destul pentruca să poți muri împăcat”.

Roadă veșnică

Un african, venind la Londra, privea niște clădiri care erau în construcție și zăbind un cioplitor de pietre lucrând pe lângă ziduri, îi zise: „Frumoasă și măreață clădire e această casă, dar mântuirea sufletelor e un lucru mult mai mare”. Cioplitorul lăsă ciocanul din mână și-l privi uimit: „De unde știi dta acest lucru?” — „Eu m'am născut în Africa și am fost un păgân; dar niște creștini englezi au venit pe la noi și ne-au adus Evanghelia, și acum eu sunt un urmaș al lui Isus”. „O”, răspuse muncitorul, „vino atunci cu mine să mulțumim Domnului, căci tu ești unul dintre acei pentru care mă rog de 25 de ani!”

Iubite frate și soră, poți și tu să spui ca acest simplu muncitor, că te-ai rugat pentru frații noștri păgâni? Pentru păgânii din țara noastră, care huiesc și batjocoresc Numele pe care-l poartă și pentru păgânii care încă nu-L cunosc?

Cum se roagă un orfan

Un mic orfan din India, în vârstă de 6 ani, fu adus la Hristos de o misionară creștină. Intr-o seară, misionara îl îndemnă să se roage lui Dumnezeu care l-a mântuit și care-l iubește. Copilul senin și cu multă încredere, împreună mânuțele și zise: „Doamne Isus, te rog un lucru, să mă faci asemenea Ție când ai fost și Tu de 6 ani!”

Ce rugăciune frumoasă! Intr'adevăr ieșit de pe buze de copil nevinovat. Oare copilașii noștri aud astfel de rugăciuni, rostite de părinții lor? Dorim să fim și noi asemenea lui Hristos?

Curajul adevărat

Când Constantinius, tatăl lui Constantin cel Mare, veni la tron, găsi un mare număr de creștini în slujbele statului. Atunci dădu un ordin, prin care toți acei creștini care nu se vor lepăda de credința în Hristos, să fie dați afară din slujbele lor. O mare mulțime de funcționari creștini părăsiră serviciile lor, dorind mai bine să rămână pe drumuri decât să se lapede de Mântuitorul lor. Un mic număr însă, s'au lepădat de credința lor. După ce au fost astfel puși la încercare de împărat, cei care se lepădaseră, au fost dați afară din posturile lor și au fost primiți ceilalți în locurile lor, pentrucă împăratul zicea că, dacă nu sunt

credincioși față de Impăratul lor din ceruri, nu vor fi credincioși nici față de el.

Lucrările Lui

Vestitul astronom Laplace, după o viață întreagă de studiu asupra cerurilor înstelate, zise în pragul morții sale: „Toate lucrurile pe care le cunoaștem noi sunt nimic. Însă lucrurile pe care încă nu le cunoaștem, sunt imens de mari”. Psalmistul spune: „Mari sunt lucrările Tale, Doamne!”

Trăiesc pentru veșnicie

Dr. Al. Whyte, întrebă odată pe un prieten, care fusese persecutat mult pentru credința sa: „Cum ai putut să suporti o asemenea încercare?” „Am putut”, răspuse acesta, „pentrucă eu trăiesc în vederea eternității. Toate celelalte lucruri sunt nimicuri pe lângă viața, care mă așteaptă dincolo”.

Câți dintre noi am putea să spunem, că socotim ca nimicuri averile, lauda oamenilor, ori batjocurile lor, pe lângă veșnicia care ne este asigurată?

Partea lui Dumnezeu

Un tânăr pocăit fu întrebat de un tovarăș de lucru, că în ce fel s'a întors la Domnul. „Foarte simplu”, răspuse el, „eu mi-am făcut partea mea și Dumnezeu și-a făcut partea Lui”. „Cum asta?” „Partea mea a fost să alerg spre Dumnezeu, iar partea Lui a fost să alerge întru întimpinarea mea și să mă prindă în brațe. Intocmai ca în pilda fiului risipitor”.

Un drum tainic

Monica, mama sfântului Augustin, dorind să-și vadă fiul la picioarele crucii lui Hristos, s'a rugat fără încetare timp de vreo 15 ani pentru el. Augustin pe atunci își risipea timpul și sănătatea în plăcerile Romei. Aici l-a ajuns răspunsul rugăciunii mamei îndurerate. A fost găsit de Hristos și mântuit. „Căile Mele nu sunt căile voastre”, zice Domnul. Intr'adevăr, Domnul are căi minunate prin care își aduce la îndeplinire planul Său.

George Müller și cartofii

Lui Major Stone, din Armata Mântuirii, îi plăcea mult să povestească întâmplarea următoare: Pe când locuia în Jersey, a cunoscut pe un creștin francez care se silea în toate lucrurile să facă voia Domnului. El află într-o zi că îi vin din Franța 25 tone de cartofi, pe care Dumnezeu vrea ca să-i trimită la Orfelinatul din Bristol, pe care-l conducea G. Müller. Ieșind în port, el găsi încărcătura cu cartofi și o trimise la Bristol. Când Müller publică raportul orfelinatului, la sfârșitul anului, se putea citi în el: „Douăzeci și cinci tone de cartofi au sosit la orfe-

linat tocmai în momentul când orice legume din orfelinat s'au terminat”. De fapt G. Müller a înființat și a condus orfelinatele sale, numai prin credință. El a pus, cu drept cuvânt, la încercare credincioșia lui Dumnezeu. Cine cere mult, primește mult. Cine se încrede în Dumnezeu, în lucrul Său, va face minuni. Lucrul lui Dumnezeu nu va da faliment niciodată.

Bătălia nu e pierdută

„Generale, mă tem că lupta e pierdută”, zise un mareșal către Napoleon, în timpul unei feroase bătălii. Napoleon își privi liniștit ceasul, apoi răspuse: „Atunci e timpul pentru o altă bătălie. Strângeți armata pentru un nou atac”.

Mântuitorul nostru spune: „Îndrăzniți căci Eu am biruit lumea”. El nu vrea ca să depunem armele, ci să pornim din nou, cu puteri noi, primite dela El, în luptă contra păcatului.

Primele zile ale lui Decembrie

Cel mai potrivit moment pentru a vă aranja biblioteca bisericii și a familiei este în primele zile ale lui Decembrie.

Veți petrece sărbători plăcute lângă cărți bune.

Cine dorește să urmărească steaua cu magii, să audă cântările îngerești în jurul Betleemului, să comande cât mai repede **Geografia biblică**, cu 50 lei bucată. Cine comandă mai mult de **5 bucăți** primește un **rabat de 20 %**.

Puterea Misiunii, cartea care înflăcărează pe toți obosiții spirituali, costă numai 30 lei bucată. **Dela 10 bucăți** în sus dăm un **rabat de 30 %**.

Avem Noul Testament cu 20 lei, și **Biblia** cu 140 lei și 170 lei bucată.

Cărțile Viața de familie în Biblie, 35 lei, **Doctrinile biblice**, 30 lei, **Credința și Misiunea Baptistă**, 18 lei. Cine comandă **dela 5 bucăți** în sus, primește un **rabat de 30 la sută**.

Nu uitați, că am intrat în iarnă. Fiecare casă poate fi vizitată de musafirul nepoftit și răcelii, sau de altă boală. Cartea **Toate leacurile la îndemână** vă scapă de toate suferințele. Cine comandă **10 bucăți** primește **rabat**. Odată cu calendarele mari și mici, comandați această literatură dela **Depozitul nostru din Arad, str. Fabricii No. 20**.